dosarul nr. 1-371/2025
nr. electronic 1-25129693-48-1-10092025
nr. urmărire penală 2025330112

S E N T I N ŢĂ
În numele Legii

01 decembrie 2025 mun. Străşeni
Judecătoria Străşeni, sediul central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mihaela Grosu
Grefierul Nicoleta Sandu
Cu participarea:
Procurorului Victor Cimbir
Apărătorului Andrei Rodideal

examinând în şedinţă de judecată publică, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Lungu Nicolae ******, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în s. *****, r-nul *****, de facto locuieşte în mun.*****, s.*****, str.*****, 4, celibatar, cetățean al Republicii Moldova, moldovean,studii medii incomplete, supus militar, un copil minor la întreținere, neangajat în cîmpul muncii, anterior judecat, prin:*

- *sentința Judecătoriei Călăraşi din 07.06.2019 în baza art.186 alin.2) Cod penal fiindu-i aplicată pedeapsa de 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității,*

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal al RM,
Termenul de examinare a cauzei penale 10 septembrie 2025 – 01 decembrie 2025.
Procedura de citare legală executată.
În baza materialelor din dosar și a probelor recunoscute de inculpat, care au fost administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată,-

A C O N S T A T A T:

Inculpatul ***Lungu Nicolae*** ******, la 26 aprilie 2025, aproximativ ora 23:30 min., fiind în r-nul Străşeni, s.*****, fără a deține permis de conducere, aflându-se la volanul autovehiculului de marcă „*****”, modelul „*****” cu numărul de înmatriculare „**********”, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările ce pot surveni, ignorând prevederile pct.14 lit.a) din Regulamentul Circulației Rutiere, care indică că *,,conducătorului auto îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate”,* conducea mijlocul de transport fiind în stare de ebrietate produsă de alcool și în timp ce se afla la volanul automobilului menționat, a

fost stopat din mers de către angajații poliției și întreprinzând acțiuni orientate spre stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat la șofer, folosind mijloacele tehnice din dotare, Lungu Nicolae ***** a fost supus testării alcoolscopice cu alcooltestul de model „Drager 6820”, testarea 3514 din 26.04.2025, ora 23:47 min., în rezultatul căreia s-a constatat concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat echivalentă cu 0,52 mg/1.

În ședința de judecată, până la începerea cercetării ***Lungu Nicolae*** *****, a declarat că, recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de probe noi. În acest sens, inculpatul în conformitate cu art. 364[1] Cod de procedură penală, a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Apărătorul Andrei Rodideal, acționând în interesele inculpatului, a pledat pentru admiterea cererii depusă de ***Lungu Nicolae*** ***** și examinarea cauzei penale în procedura simplificată, prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală al R.M., în baza probelor administrate la faza de urmărire penală. De asemenea, a solicitat aplicarea unei pedepse non privative de libertate care se poate manifesta prin aplicarea unei pedepse cu închisoare și cu aplicarea art. 90 Cod penal, adică suspendarea pe un termen de probă de un an.

În ședința de judecată, acuzatorul de stat Victor Cimbir a considerat pasibilă de a fi admisă cererea înaintată de inculpatului ***Lungu Nicolae*** *****, privind examinarea cauzei penale în baza art. 364[1] Cod de procedură penală al R.M., și a solicitat să fie recunoscut ***Lungu Nicolae*** *****, vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal al RM, și să-i fie stabilită o pedeapsa sub formă închisoare pe un termen de 2 ani în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și să îi fie suspendat executarea pedepsei pe un termen de 2 ani.

Instanța de judecată, îndeplinind condițiile prevăzute în art.364[1] alin.(4) CPP, constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar fi lovite de nulitatea absolută, materialele dosarului penal nu conțin careva indicii că în faza de urmărire penală a fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, prin încheiere protocolară, a acceptat cererea inculpatului de recunoaștere a vinovăției și de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul ***Lungu Nicolae*** *****, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, şi-a recunoscut integral vinovăţia şi a relatat că, la 26 aprilie 2025, sa urcat la volan noapte

târziu, anterior consumând băuturi alcoolice. S-a urcat la volanul automobilului de model ***** *****, cu n/î „**********”. A fost oprit de poliție în r-nul Strășeni, satul *****. A fost testat la alcool, rezultatul fiind 0,52 mg/1. A fost de acord cu rezultatul. Îi pare rău și se căiește sincer.

Apreciind probele administrate în cadrul cercetării judecătorești din punct de vedere al pertinenței, concludenții şi utilității lor, instanța de judecată conchide că, vinovăția inculpatului ***Lungu Nicolae*** ***** în săvârșirea faptelor imputate şi-a găsit confirmare în şedinţa de judecată, atât prin recunoașterea vinovăției de către înseși inculpat, cât și din probele administrate la faza de urmărire penală prezentate de către acuzatorul de stat și recunoscute de către inculpat.

Cu toate că inculpatul ***Lungu Nicolae*** *****, vina a recunoscut-o integral, totuși vinovăţia acestuia se dovedeşte şi prin probele administrate de către procuror în cadrul urmăririi penale, specificate în rechizitoriu şi acceptate de inculpat, şi anume:

- ***Declarațiile martorului Vasilca Nicolae*** care a comunicat că la 26.04.2025, ora 17:00, a intrat în serviciu pentru menținerea ordinii publice, împreună cu agentul Gâscă Dumitru, folosind un automobil de serviciu marca „Dacia Duster”, cu numărul de înmatriculare MAI 1582. în jurul orei 23:30 min., în timp ce se deplasau pe traseul de ieșire din satul *****, au observat un automobil de model „***** *****”, care se deplasa în mod haotic. Colegul său de serviciu a efectuat oprirea regulamentară, iar conducătorul auto s-a conformat. Acesta s-a identificat ca fiind cetățeanul Lungu Nicolae ***** și a prezentat actele mașinii. Din cavitatea bucală a acestuia emana un miros puternic de alcool. Verificările în baza de date EDTATE au arătat că persoana nu deținea permis de conducere. I s-a propus testarea cu aparatul Drager Alcotest 6820, pe care a acceptat-o, iar rezultatul a fost de 0,52 mg/1. Lungu Nicolae ***** a semnat tichetul Drager, acceptând rezultatul, dar a refuzat categoric recoltarea probelor biologice. Lungu Nicolae ***** recunoscut consumul de băuturi alcoolice, iar momentul testării a fost înregistrat video. Vehiculul a fost ridicat și transportat la o parcare specializată./f.d.28-30/
- ***declarațiile martorului Gâscă Dumitru*** care a declarat că la 26.04.2025, aproximativ ora 17:00 min., a intrat în serviciu pentru menținerea ordinii publice, utilizând un automobil de serviciu de model „Dacia Duster,, cu număr de înmatriculare „MAI 1582”, împreună cu colegul, inspectorul superior Vasîlca Nicolae. Serviciul a fost desfășurat până la 26.04.2025, ora 08:00 min. La 26.04.2025, aproximativ la ora 23:30, în timp ce se deplasau prin satul *****, raionul Strășeni, pe traseul de la ieșirea din localitate, au observat o unitate de transport de model „***** *****” cu număr de înmatriculare **********, care se deplasa haotic pe traseu. Drept urmare, au efectuat oprirea regulamentară a vehiculului, iar conducătorul auto s-a supus cerințelor. După ce colegul s-a prezentat, i-a solicitat conducătorului auto să se identifice și să prezinte documentele necesare ale automobilului și permisul de conducere. Conducătorul a prezentat actele autoturismului și s-a identificat ca fiind cetățeanul Lungu Nicolae. Din cavitatea bucală a acestuia se simțea un miros puternic de alcool. Verificările efectuate în baza de date EDTATE au confirmat că persoana respectivă este cetățeanul Lungu Nicolae

*****, născut la *****, locuitor al raionului *****, satul *****, și că nu este posesor de permis de conducere. Drept urmare, i s-a propus testarea alcoolscopică cu aparatul Drager Alcotest 6820, iar acesta a acceptat să fie testat. în urma testării efectuate de cetățeanul Lungu Nicolae, rezultatul a fost de 0.52 mg/1. Acesta a semnat tichetul Drager, fiind de acord cu rezultatul testării, însă a refuzat categoric testarea biologică. Conducătorul auto a recunoscut că a consumat băuturi alcoolice, iar momentul efectuării testării la alcool a fost filmat. Automobilul a fost ridicat și transportat la parcarea specializată./f.d. 31-33/

- ***declarațiile martorului Lungu Serghei*** *****care a declarat că locuiește singur în satul *****, raionul Strășeni, și deține în proprietate un automobil de model „***** *****”, cu număr de înmatriculare **********, pe care îl are de aproximativ un an. La 26.04.2025, în jurul orei 22:00, se afla în vizită la un consătean, unde a consumat băuturi alcoolice. Ulterior, la aceeași adresă a venit cetățeanul Lungu Nicolae *****, în vârstă de aproximativ 20 de ani, domiciliat în satul *****, raionul *****, cu care se cunoștea de aproximativ un an. Acesta din urmă l-a rugat să-i împrumute automobilul pentru a merge în satul Recea. Deoarece nu se afla la domiciliu în acel moment, martorul l-a însoțit până acasă pentru a-i da mașina. Ajunși la domiciliu, Lungu Nicolae ***** s-a urcat la volan, iar martorul s-a așezat pe locul pasagerului. în timp ce se deplasau la ieșirea din satul *****, au fost opriți de un echipaj de poliție. Lungu Nicolae ***** a coborât din vehicul și neîntorcându-se, martorul l-a urmat. A fost de față când Lungu Nicolae ***** a acceptat testarea cu aparatul Drager, iar rezultatul a fost de 0,52 mg/1 alcool în aerul expirat. Martorul a declarat că nu știa că Lungu Nicolae ***** consumase alcool și că nu i s-a comunicat acest fapt. Martorul l-a mai văzut anterior pe Lungu Nicolae ***** conducând, însă nu l-a întrebat vreodată dacă posedă permis de conducere./f.d.25-27/

- ***procesul-verbal din 26.04.2025 privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică/narcotică,*** acțiune procesuală în cadrul căreia reprezentantul organului de constatare, Vasilca Nicolae, a efectuat testarea alcoolscopică a șoferului Lungu Nicolae ***** prin intermediului aparatului „Drager 6820”, din care constată că Lungu Nicolae ***** avea în aerul expirat 0,52 mg/1., care reprezintă stare de ebrietate alcoolică ce depășește 0,35 mg/1. Șoferul testat, Lungu Nicolae ***** nu a dorit să formuleze obiecții referitor la procedura de testare, menționând că cu rezultatul testării este de acord, a semnat tichetul Drager. Șoferul a condus în stare de ebrietate la 26.04.2025. Totodată a refuzat prelevarea probelor biologice de sânge./f.d.13/

- ***procesul-verbal din 26.04.2025 de testare alcooscopică,*** acțiune procesuală în cadrul căreia reprezentantul organului de constatare, Vasilca Nicolae, a efectuat testarea alcoolscopică a șoferului Lungu Nicolae ***** prin intermediului aparatului „Drager 6820”, din care constată că Lungu Nicolae ***** avea în aerul expirat 0,52 mg/1., care reprezintă stare de ebrietate alcoolică ce depășește 0,35 mg/1./f.d.11,16/

- ***procesul-verbal din 26.04.2025 de constatare, infirmare sau refuzul stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei,*** acțiune procesuală în cadrul căreia reprezentantul organului de constatare, Vasilca Nicolae, a efectuat testarea alcoolscopică a șoferului Lungu Nicolae ***** prin intermediului aparatului „Drager 6820”, testarea 3514 din 26.04.2025, ora 23:47 min., din care constată că.Lungu Nicolae ***** avea în aerul

expirat 0,52 mg/1., care reprezintă stare de ebrietate alcoolică ce depășește 0,35 mg/1. Șoferul testat, Lungu Nicolae ***** nu a dorit să formuleze obiecții referitor la procedura de testare, menționând că cu rezultatul testării este de acord, a semnat tichetul Drager. Șoferul a condus în stare de ebrietate la 26.04.2025. Totodată a refuzat prelevarea probelor biologice de sânge./f.d.16-17/

- ***procesul-verbal de examinare a obiectului din 08.05.2025,*** acțiune procesuală în cadrul căreia s-a examinat tichetul de la aparatul „Drager 6820", testarea 3514 din 26.04.2025, ora 23:47 min., din care constată că învinuitul Lungu Nicolae ***** avea în aerul expirat 0,52 mg/1., care reprezintă stare de ebrietate alcoolică. Numele persoanei testate este Lungu Nicolae ***** născut la ***** care și-a aplicat semnătura.

În baza ordonanței din 08.05.2025, actul supuse examinării a fost recunoscut în calitate de mijloc de probă - *document,* cu anexarea acestora la cauza penală. /f.d. 17-20/

-procesul-verbal din 27.04.2025 privind înlăturare de la conducerea vehiculului, acțiune procesuală în cadrul căreia, reprezentantul organului de constatare, Vasilca Nicolae, a înlăturat de la conducere șoferul Lungu Nicolae ***** deoarece ultimul fiind testat cu aparatul „Drager" avea în aerul expirat 0,52 mg/L, ce reprezintă stare de ebrietate alcoolică ce depășește 0,35 mg/1./f.d.14/.

-procesul-verbal din 27.04.2025 de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea specială, acțiune procesuală în cadrul căreia, reprezentantul organului de constatare, Vasilca Nicolae, a dispus reținerea și aducerea la parcarea specială din mun.Strășeni a automobilul de mijlocul de transport de model „***** *****", cu număr de înmatriculare „**********", condus în stare de ebrietare alcoolică de șoferul Lungu Nicolae *****./f.d.6/.

- ***procesul-verbal de ridicare o obiectului din 16.05.2025,*** acțiune procesuală în cadrul căreia la ofițerul de urmărire penală, Cristina Stratan a ridicat de la angajatul IP Strășeni, Gâscă Dumitru un CD-R ce conține 1 fișier video înregistrate la 26.04.2025, privind testarea alcooscopică a șoferului Lungu Nicolae *****./f.d.35-36/

-procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.05.2025, acțiune procesuală în cadrul căreia s-a examinat un CD-R ce conține 1 fișier video înregistrate la 26.04.2025, privind testarea alcooscopică a șoferului Lungu Nicolae ***** de angajații IP Strășeni, care a fost stopat din mers, ce stabilește la ultimul concentrația de alcool în aerul expirat de acesta, de 0,52 mg/1. Șoferul este de acord cu rezultatul stabilit, a semnat tichetul Drager, refuzând prelevarea probelor biologice de sânge.

În baza ordonanței din 16.05.2025**,** CD-R ce conține 1 fișier video a fost recunoscut în calitate de mijloc de probă - *corp delict,* cu anexarea acestuia la cauza penală./f.d.35-38/

- ***informație SIC „Acces Web",*** care confirmă că șoferul Lungu Nicolae ***** născut la ***** nu deține permis de conducere./f.d.41/;

În conformitate cu art. 1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanţele judecătoreşti în cursul procesului sânt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art. 8 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să

dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Conform art. 6 alin. (1) Cod Penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie.

În conformitate cu art. 51 din Codul Penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracţiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 52 alin. (1) din Codul Penal se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă.

În corespundere cu art. 113 alin. (2) Cod Penal, calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Conform art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către instanţa de judecată.

Conform art. 101 alin. (1) si (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenții, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 384 alin. (1) şi (4) Cod de procedură penală al RM, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Explicaţii în acest sens se conţin în pct. 4) al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit cărora, sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Din analiza coroborată a probatoriului mai sus prezentat, administrat în cauză, se constată că a fost răsturnată prezumţia de nevinovăţie a inculpatului ***Lungu Nicolae*** *****, iar acţiunile acestuia au fost corect încadrate în prevederile art. 264[1] alin. (5) Cod penal – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentraţie de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l, acţiuni săvârşite de către o persoană care nu deţine permis de conducere*, fiind respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

În cazul săvârşirii unei infracţiuni instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

Potrivit art. 61 alin.(1) şi (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanţa de judecată menţionează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ţine cont şi de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situaţia personală a acesteia”.

Reieşind din cele expuse, instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (1)-(3) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată. Pentru săvârşirea unei infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, pedeapsa se aplică

minorului numai dacă se apreciază că luarea măsurii cu caracter educativ nu este suficientă pentru corectarea minorului.

Astfel, instanța reține că, inculpatul ***Lungu Nicolae*** *****, a săvârşit infracţiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, infracţiune care, în conformitate cu art. 16 alin. (3) Cod penal, se atribuie la categoria infracţiunilor mai puțin grave.

Circumstanțe care atenuează vina inculpatului ***Lungu Nicolae*** *****, instanța a constatat: săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave.

Circumstanțe care agravează vina învinuitului ***Lungu Nicolae*** *****, conform art.77 din Codul Penal, nu au fost constatate.

Cu referire la personalitatea inculpatului, instanţa reţine că acesta nu se află la evidenţa medicului psihiatru sau la evidența medicului narcolog, nu deține grad de invaliditate, la domiciliu se caracterizează negativ, astfel, în ceea ce priveşte aplicarea pedepsei faţă de inculpat, instanţa de judecată, luând în vedere personalitatea acestuia, se va ghida de criteriile ce asigură aplicarea faţă de ***Lungu Nicolae*** ***** a unei pedepse echitabile, legale şi individualizate.

Art. 264[1] alin. (5) Cod penal al RM, prevede că, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante şi/sau de alte substanţe cu efecte similar, săvârşite de către o persoană care nu deţine permis de conducere sau ca este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport, se pedepsește cu amendă de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Reieşind din prevederile art. 61 Cod penal, în special pornind de la scopul pedepsei, individualizarea ei, instanţa consideră că în împrejurările şi circumstanţele constatate, restabilirea echităţii sociale, corectarea şi reeducarea inculpatului Lungu Nicolae ***** a este posibilă doar în condiţiile stabilirii pedepsei sub formă de închisoare.

Astfel, ţinând cont de circumstanţele reale, gradul de pericol social concretizat în valorile sociale care au fost vătămate, punând în balanţă ansamblul acestor considerente, instanța denotă că o pedeapsă orientată în limitele legii sub formă de închisoare, este aptă să atingă scopul preventiv şi educativ al pedepsei, pedeapsă pe care instanţa o găsește proporţională, nu doar cu împrejurările şi gravitatea infracţiunii comise ci şi cu circumstanţele şi nevoile inculpatului ca şi cu cele ale societăţii, în acest sens poziţia instanţei în mod prioritar se întemeiază pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanţele prezentei cauze.

Reieşind din faptul că inculpatul vina a recunoscut-o, a declarat prin înscris autentic anexat la materialele cauzei că recunoaşte săvârşirea faptelor indicate în

rechizitoriu, a solicitat judecarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu a solicitat administrarea unor noi probe, pedeapsa urmează a fi stabilită cu aplicarea art. 80^1 alin.2) Cod de procedură penală, care prevede că, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181^1–182, 239–240, 242^1, 242^2, 256, art. 264 alin. (2), (4), (6), art. 264/1, 324–335^1, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În situaţia dată, în condiţiile şi limitele de pedeapsă prevăzute de art.264^1 alin.(5) Cod penal, instanţa va reduce din maximul prevăzut de sancţiune stabilind o nouă limită cu care va opera la stabilirea pedepsei inculpatului **Lungu Nicolae** *****.

În asemenea circumstanţe, luând în calcul prevederile art. 70, art. 75, art. 76 Cod penal al R.M., conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfinţite în prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, reieşind din caracterul infracţiunii, care potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal este mai puțin gravă, de noile limite minime şi maxime ale pedepsei, instanţa de judecată consideră că în privinţa inculpatului **Lungu Nicolae** *****, pentru comiterea de către acesta a infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

Totuși, instanța reține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (Varga şi alţii v. Ungaria, 10 martie 2015, §104; Norbert Sikorski v. Polonia, din 22 octombrie 2009, §158), menționând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (Kyprianou v. Cipru, 15 decembrie 2005, §108). De altfel, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Reieșind din faptul că aceasta a comis o infracțiunea mai puțin gravă, a recunoscut vina și se căiește de cele săvârșite, instanța reține că pedeapsa cu închisoare este una prea aspră. Or, instanța reiterează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, iar pedeapsa aplicată inculpatului, nu trebuie să aibă caracter punitiv, însă nu unul excesiv, care să nu prejudicieze principiul proporționalității dintre fapta săvârșită și pedeapsa reală care o merită inculpatul.

În conformitate cu prevederile articolului 90 alin. (1), (2) din Codul penal, Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile

săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probațiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.

Potrivit articolului 90 alin. (6) din Codul penal, aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îl poate obliga pe condamnat:

a) să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;

b) să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile;

c) să nu frecventeze anumite locuri, stabilite de instanță, fiind supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni;

d) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie, virus HIV sau de boală venerică;

e) să repare daunele cauzate victimei și/sau familiei victimei în cuantumul și în termenele stabilite de instanță;

f) să finalizeze învățământul obligatoriu, să urmeze un curs de instruire sau de calificare profesională;

g) să participe la programe probaționale;

h) să presteze muncă neremunerată în folosul comunității, dar numai cu acordul acestuia.

În speță, instanța de judecată apreciază că suspendarea condiționată pe un termen de 1 (unu) ani a termenului de pedeapsă stabilit prin prezenta sentința şi acordarea posibilității condamnatului ca, în acest termen, să se abțină de la comiterea oricărei infracțiuni, va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecințele negative ale izolării de societate a vinovatului şi a plasării acestuia în mediul penitenciar.

De asemenea, pentru a nu submina autoritatea justiției, creând un sentiment de impunitate, instanța îi va aplica inculpatului, în calitate de obligație pentru termenul de probă să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile și să participe la programe probaționale.

Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat, privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în mărime de 25 (douăzeci și cinci) 70 lei, instanța de judecată consideră că această cerință urmează a fi admisă, din următoarele considerente.

Conform prevederilor articolului 385 alin. (1), pct. 14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Potrivit articolului 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal, iar potrivit alin. (2), pct. 5) al aceluiași articol, cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală. În conformitate cu art. 229 alin. (1) – (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Analizând materialele cauzei, se constată că plata cheltuielilor de judecată în mărime de 25 (douăzeci și cinci), 70 lei reprezintă cheltuielile de judecată suportate de către stat legate de efectuarea testului alcotestului.

Astfel, instanța conchide că cheltuielile judiciare în mărime de 25 (douăzeci și cinci,) 70 lei, pentru efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală dată urmează a fi recuperate integral din contul inculpatului Lungu Nicolae în contul statului.

Potrivit art. 157 alin.(2), 162 alin. (1) pct. 5) CPP, după rămânerea definitivă a prezentei sentințe, mijlocul material de probă – un CD-R cu imaginele video/audio ridicate de la Gîscă Dumitru, recunoscut în această calitate potrivit ordonanței din 16.05.2025, de păstrat la materialele cauzei.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În acest sens, instanţa de judecată consideră că, în vederea bunei desfăşurări a justiţiei va aplica faţă de **Lungu Nicolae** *****, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara şi urmează a fi menţinută până la rămânerea definitivă a sentinţei de condamnare.

În temeiul celor expuse supra, examinând sub toate aspectele, complet şi obiectiv circumstanţele cauzei penale, în conformitate cu prevederile art. 384, 385, 389, 392 – 395, 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată, -

C O N D A M N Ă :

Se recunoaşte vinovat **Lungu Nicolae** ***** în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal şi a-i numi pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui **Lungu Nicolae** *****, prin prezenta sentință, se suspendă condiționat pe un termen de probă de 1 (unu) ani și nu va fi executată dacă condamnatul, în termenul de probă, nu va comite o nouă infracțiune și prin purtarea exemplară, va confirma încrederea acordată.

În conformitate cu prevederile art. 90, alin. (6), lit. a), b) și g) Cod penal, se pune în seama lui **Lungu Nicolae** *****, ca în termenul de probă fixat:

- să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;

- să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile;

- să participe la programe probaționale.

Termenul de probă urmează a fi calculat de la data rămânerii definitive a sentinței.

Potrivit art. 157 alin.(2), 162 alin. (1) pct. 5) CPP, după rămânerea definitivă a prezentei sentințe, mijlocul material de probă – un CD-R cu imaginele video/audio ridicate de la Gîscă Dumitru, recunoscut în această calitate potrivit ordonanței din 16.05.2025, de păstrat la materialele cauzei.

Se încasează de la inculpatul **Lungu Nicolae** ***** în beneficiul bugetului de stat suma de 25 (douăzeci și cinci),70 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată

Se aplică lui **Lungu Nicolae** ***** măsura preventivă obligarea a nu părăsi ţara, până la intrarea sentinţei în vigoare.

Sentinţa cu drept de recurs în Curtea de Apel Centru prin intermediul Judecătoriei Străşeni (sediul central) în termen de 15 zile.

Preşedintele şedinţei
Judecătorul ***Mihaela Grosu***